

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **L. B.**, bytom S., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 19. januára 1970, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. septembra 2010, č. k. 38Sd/109/2007-109, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 28. septembra 2010, č. k. 38 Sd/109/2007-109, **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľky z 08. februára 2007, ktorým sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 19. januára 1970. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľka žiadala, aby súd znova preskúmal zákonnosť rozhodnutia o priznaní čiastočného invalidného dôchodku, lebo podľa jej názoru vychádzalo z neplatného lekárskeho posudku zo dňa 31. októbra 1969. Krajský súd zistil, že preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. X. zo dňa 19.01.1970 bolo už predmetom konania, vedeného Krajským súdom v Bratislave pod č. 19C 129/1975. V tomto konaní krajský súd uznesením č.k. 19C 129/1975-103 zo 16. septembra 1977 zamietol návrh navrhovateľky na preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 19. januára 1970 ako oneskorene podaný a toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Co

24/78 z 30. marca 1978. Keďže vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté, pre neodstrániteľnú prekážku veci už rozhodnutej súd konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 O.s.p..

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Trnave zrušil v celom rozsahu a aby krajský súd pokračoval v konaní podľa jej návrhu. V odvolaní uviedla, že krajský súd nezistil riadne a pravdivo skutkový stav z dôvodu, že ona nežiada o prieskum, ale žiada o vyslovenie neplatnosti a odškodnenie za nečinnosť štátnych orgánov a tiež odškodnenie za poškodenie sluchu a liečenie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v plnom rozsahu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní bez pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie v danej veci nie je dôvodné.

Odvolací súd námietky navrhovateľky v podanom odvolaní hodnotil v súlade s § 41 ods. 2 O.s.p., teda podľa jeho obsahu. Dospel k záveru, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 8.2.2007 domáha vyslovenia neplatnosti rozhodnutia Úradu dôchodkového zabezpečenia Bratislava (právneho predchodcu odporkyne) z 19. januára 1970 z dôvodu, že jej bola určená nesprávna diagnóza, a teda že uvedené rozhodnutie vychádzalo z neplatných podkladov. Podľa jej názoru išlo o účelové konanie z dôvodu zatajiť ochorenie sluchu na pracovisku a rizikovosť pracoviska a tiež účelové zatajenie, že od 18.3.1968 bola občanom so ZPS, a to všetko v snahe poškodiť ju na jej právach.

Odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd uvedený návrh správne posúdil ako návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. X. z 19. januára 1970, ktorým bol navrhovateľke priznaný čiastočný invalidný dôchodok, keďže navrhovateľkou namietaná neplatnosť lekárskej správy, neplatnosť zápisnice, nepodliehajú samostatne prieskumnej

činnosti súdu, ale ide o podkladové listinné materiály pre posúdenie nároku na invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok.

Z dávkového spisu odporkyne číslo X. vyplýva, že odporkyňa na základe žiadosti navrhovateľky zo dňa 10.10.1969 rozhodnutím č. X. zo dňa 19. januára 1970 priznala navrhovateľke od 10.10.1969 čiastočný invalidný dôchodok. Navrhovateľka predmetné rozhodnutie napadla odvolaním až dňa 18.6.1975 v rámci konania o preskúmanie ďalšieho rozhodnutia odporkyne zo dňa 14.5.1975. Krajský súd správne zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 19C 129/1975-103 zo 16. septembra 1977 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Co 24/78 z 30. marca 1978 bol návrh navrhovateľky na preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 19. januára 1970 zamietnutý ako oneskorene podaný. Rozhodnutie odporkyne z 19. januára 1970 teda nadobudlo právoplatnosť, a preto súd podľa § 250d ods. 3 O.s.p. už nie je oprávnený toto rozhodnutie odporkyne v konaní podľa tretej hlavy piatej časti preskúmať, a teda ani sa zaoberať jeho podkladmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Správne teda krajský súd konanie vo veci zastavil, a preto odvolací súd uznesenie krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľka v odvolacom konaní úspešná nebola a odporkyni žiadne trovy nevznikli, odvolací súd preto navrhovateľke v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 1, 2 a § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Anna Koláriková